

der medvirker sagkyndige dommere. Den anden retssag skal således aflægges for en af landsretterne eller for Sø- og Handelsretten.

Som det fremgår af gennemgangen i pkt. 5 ovenfor, vil begge retssager fortsat i medfør af lov for Færøerne om rettens pleje § 133, stk. 7, kunne aflægges for retten på Færøerne. Det er herved ikke en betingelse, at der er tale om en sag med kollegial behandling, eller en sag, hvor der medvirker sagkyndige dommere. Det skyldes, at der efter de færøske regler ikke medvirker lægdommere m.v. i det samme omfang, som der gør i Danmark efter ændringen af instansordningen ved lov nr. 538 af 8. juni 2006 (domstolsreformen). Rigsombudsmanden og landfogden (politimesteren) deltager imidlertid i bedømmelsen af, om udførelsen af sagerne findes tilfredsstillende.

Den praktiske prøve, som en ansøger i medfør af den foreslåede bestemmelse § 119, stk. 2, nr. 5, lov for Færøerne om rettens pleje, skal bestå for at opnå beskikkelse som advokat, kan danne grundlag for den ene af de to prøvesager for at opnå møderet for landsret. Denne sag skal opfylde ovennævnte kriterier. Har ansøgeren udført en fiktiv retssag for at opnå beskikkelse som advokat, kan denne ikke indgå som den ene af de to prøvesager.

Prøven er bestået, når de retter, hvor sagerne er udført, finder udførelsen tilfredsstillende, jf. *stk. 5*. Bestemmelsen om, at ansøgeren kan bestå landsretsprøven på grundlag af en enkelt sag, opretholdes. Det er dog en forudsætning, at denne sag er en landsretssag eller en sag ved Sø- og Handelsretten. Ændringen af bestemmelsen præciserer således, at det er den landsret eller Sø- og Handelsretten, hvor sagen har været foretaget, som afgør, om prøven er bestået.

Herudover medfører den foreslåede bestemmelse i § 133, stk. 5, at den gældende frist for udførelse af landsretsprøvens første sag til udførelsen af den anden sag forhøjes fra 3 til 5 år.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5.1., 3.5.2. og 3.5.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 30 (§ 135)

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 135 i den danske retsplejelov.

Ved ændringen af § 135, *stk. 1*, præciseres det, at en ansøger for at blive autoriseret som advokatfuldmægtig skal have bestået en dansk juridisk bachelor- og kandidateksamen.

Ændringen af bestemmelsen indebærer, at en ansøger skal have såvel en juridisk bachelorgrad som en juridisk kandidatgrad fra et universitet i Danmark for at blive autoriseret som advokatfuldmægtig. Har an-

søgeren således en juridisk bachelorgrad fra et udenlandsk universitet, vil ansøgeren ikke kunne autoriseres, selv om ansøgeren er blevet optaget på den juridiske kandidatuddannelse på et dansk universitet og dér har opnået den juridiske kandidatgrad. Tilsvarende gør sig gældende for den ansøger, som har en dansk juridisk bachelorgrad, men en juridisk kandidatgrad fra et udenlandsk universitet.

Herved sikres det, at personer, der autoriseres som advokatfuldmægtige, har opnået et grundlæggende kendskab til de retsområder, der indgår i såvel den juridiske bacheloruddannelse som den juridiske kandidatuddannelse i Danmark.

Ændringen af § 135, *stk. 2*, er en konsekvens af, at der som følge af sammenlægningen af retskredse ved lov nr. 538 af 8. juni 2006 (domstolsreformen) findes en præsident i hver retskreds, bortset fra på Færøerne. På Færøerne skal autorisationen af advokatfuldmægtige meddeles af dommeren (sorenskriveren), idet denne varetager de opgaver, der ellers efter denne lov påhviler byretspræsidenterne, jf. forslaget til § 9, *stk. 13*, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 1.

Det bemærkes, at bestemmelsen er en del af sagsområdet »retsplejen« og ikke er omfattet af sagsområdet »advokatvirksomhed«.

Til nr. 31 (§ 139, stk. 1)

Den foreslåede bestemmelse svarer – med undtagelse af bestemmelsen i 2. pkt. – til § 139, *stk. 1*, i den danske retsplejelov.

Den foreslåede bestemmelse i 2. pkt. svarer til den tidligere § 139, *stk. 1, 2. pkt.*, i den danske retsplejelov, som blev indsat ved lov nr. 936 af 27. december 1991.

Den fremgår bl.a. af bemærkningerne til lovforslag nr. L 81 af 30. oktober 1991, der lå til grund for lovændringen, at sigtet med bestemmelsen er at nedbringe de store restancer til det offentlige på en række erhvervsområder, der udøves på grundlag af autorisation.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at betingelsen for at nægte at udstede eller tilbagekalde en autorisation m.v. er, at ansøgeren eller indehaveren af autorisationen har betydelig forfalden gæld til det offentlige, navnlig i form af skatterestancer og manglende momsindbetalinger. Ved betydelig forfalden gæld forstås skyldige beløb af en vis størrelse.

Ved en ansøgning om autorisation m.v. vil forfalden gæld til det offentlige i størrelsesordenen ca. 50.000 kr., i almindelighed være tilstrækkelig til at nægte ansøgeren autorisation m.v., jf. nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 16.